

har hermed villet sikre, at kommunerne, da arbejderne i forbindelse med sådanne anlæg ofte strækker sig over meget lang tid, skulle have mulighed for at opnå en lettelse af finansieringen. I nærværende bestemmelses 1. pkt. foreslås ud fra samme synspunkt, at grundejerens bidrag til disse udgifter både for så vidt angår offentlige og private spildevandsanlæg skal kunne opkræves fra det tidspunkt, hvor den pågældende plan er godkendt i medfør af lovforslagets § 21, stk. 3. En sådan bestemmelse forekommer hensigtsmæssig, også fordi landvæsensrettens projektgodkendelse af det enkelte spildevandsanlæg som ovenfor anført nu foreslås erstattet af amtsrådets godkendelse af en samlet plan for udbygningen af kommunens spildevandsanlæg og andre rensningsforanstaltninger, jfr. bemærkningerne til §§ 21—24. Man har dog samtidig understreget, at opkrævning af sådanne bidrag fra private grundejere må forudsætte, at de pågældende af planen omfattede arealer kan udstykkes og bebygges i henhold til bygge- og planlægningslovgivningen. Bestemmelsens 2. pkt. indeholder en overgangsregel, der skal finde anvendelse i perioden, indtil en i henhold til § 21, stk. 3, godkendt plan foreligger.

Til § 28.

Den foreslåede bestemmelse, der giver ministeren for forureningsbekæmpelse kompetence til at fastsætte regler om fordeling af udgifterne ved etablering og drift af et rensningsanlæg, må ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 27, stk. 5, om adgangen til at påklage kommunalbestyrelsens afgørelser af disse spørgsmål til ministeren. Det har navnlig for industrien været af betydning, at den ved § 27, stk. 5, foreslåede ankeadgang suppleredes med en beføjelse for ministeren til at fastsætte retningslinjer med hensyn til fordeling af disse udgifter. Det er tanken, at disse regler i overensstemmelse med princippet i vandløbslovens § 74 b skal udformes således, at der ved fordeling af udgifterne skal tages hensyn til såvel vandforbruget som graden af spildevandets forurening, dog med mulighed for korrektion for den del af vandforbruget, der forbruges i produktionen.

Endvidere vil det i de pågældende regler bliver understreget, at der ved beregning af anlægs- og driftsudgifter til et rensningsanlæg i almindelighed bør lægges et omkostningsprincip til grund. Det må endeligt fremhæves, at ministeriet ved udarbejdelse af retningslinjer i medfør af nærværende bestemmelse i almindelighed vil optage forhandling med såvel erhvervsorganisationer som de kommunale organisationer.

Til § 29.

Ved lov nr. 147 af 9. april 1969 om ændring af vandløbsloven indførtes som ny § 74 c i denne lov en bestemmelse, der åbner mulighed for efter indstilling fra en landvæsenskommission at yde statstilskud til *anlægsudgifterne* til spildevandsanlæg. Efter motiverne til bestemmelsen var det tanken, at den skulle anvendes i tilfælde, hvor forskellige myndigheders varetagelse af vigtige almene interesser medførte krav til spildevandsanlæggets udformning, hvis konsekvenser væsentligt oversteg den lokale befolknings og kommunens økonomiske formåen. I overensstemmelse hermed fastlægges bestemmelsen i § 74 c i ret detaljeret form en række betingelser, der skal være opfyldt som forudsætning for, at anvendelse af tilskud efter bestemmelsen kan komme på tale. Bestemmelsen forudsætter naturligvis i øvrigt, at der på finansloven optages et beløb til dette formål. Et sådant beløb (9 mill. kr.) er først optaget på finansloven for 1972-73. Bestemmelsen er som anført efter motiverne forbeholdt ekstraordinære undtagelsessituationer.

Det har da også vist sig, at antallet af ansøgninger om tilskud efter denne bestemmelse har været overordentlig begrænset, og i intet af de pågældende tilfælde har ministeriet indtil nu fundet, at de strenge betingelser i vandløbslovens § 74 c var opfyldt. Derimod har man i et enkelt tilfælde med finansudvalgets tilslutning afholdt udgifter til en fælles dansk-tysk recipientundersøgelse af Flensborg fjord mod kompenserende besparelse på den pågældende bevilling på finansloven.

Når bestemmelsen opretholdes i lovforslaget, må det ses som udtryk for ønsket om at opretholde muligheden for i særlige tilfælde at kunne yde tilskud til rensningsanlæg. Bestemmelsens 1. stk. omfatter direkte, men i forenkelt form, de situationer, der er nævnt i vandløbslovens § 74 c. Det foreslås, at ministeren for forureningsbekæmpelse i særlige tilfælde skal kunne yde tilskud til delvis dækning af *anlægsudgifterne* ved spildevandsanlæg. Selvom man ikke i bestemmelsen gentager den detaljerede opregning af betingelser i vandløbslovens § 74 c, har det ikke hermed været tanken at ændre bestemmelsens anvendelsesområde. Eksempelvis vil bestemmelsen om statstilskud til anlægsudgifterne ved et spildevandsanlæg stadig kunne finde anvendelse, f. eks. i tilfælde som det i vandløbslovens § 74 c, stk. 1, nr. 3, anførte, nemlig hvor anlægsudgifterne er forøget som følge af, at søer og vandløb, der berøres af spildevandsanlægget, af indenrigsministeriet, nu ministeriet for forureningsbekæmpelse, er betegnet som værende af sandsynlig betydning for befolkningens fremtidige, almindelige forsyning med vand.